

אור חזקיה

לע"נ רבי חזקיה זרובבלי בן נוראל ואסתר, ומאיר בן אליהו ומיכל ז"ל

ז"ל ע"י כולל ערב וגמ"ח "דרכי חזקיה" ע"ש רבי חזקיה זרובבלי בן נוראל ואסתר זצ"ל
ת.ד. 5711 י-ם לפרטים ותרומות: 050-4120812

העלון לעילוי נשמת
זהבה בת רחל ורחל בת שמחה

775

**ניתן לתרום באשראי
בנדרים פלוס:** כולל ערב
המרכזי גילה, עבור כולל דרכי
חזקיה.

**ניתן לקבל קבלה
להחזר מס סעיף 46**

סיפור לשבת קודש

ההורים שלי לא התיימשו, הם המשיכו להטיף לי מוסר, "שגיא, אתה צריך לעבוד ולהתפרנס", "שגיא, תירגע, אל תהיה לנו קיצוני", הייתי ילד טוב, רציתי להרוות אותם נחת, אבל על המשיכה שלי לקב"ה, על האהבה שלי ללימוד התורה, לא יכולתי לוותר.

ואז, בלי הודעה מוקדמת נשברה השגרה ולבית שלנו הגיעו ימים אחרים. אבי הרגיש רע וההורים שלי היו טרודים מאד, הרופא שלח אותם לבדיקות ונבהל מהתוצאות, הוא חשש מהגרוע מכל. מיעטנו לדבר בתקופה הזו, הספק היה נוראי, והפחד שקין בליבנו היה משתק ממש, אבא שלי הלך ונחלש, הבדיקות היו כואבות ומפחידות, והספק ריחף כמו ענן כבד ומעיק.

ואז הגיעו התשובות, הגרוע מכל אכן קרה. אבא שלי חולה במחלה האיומה. הוא אושפז בבית החולים, קיבל טיפולים אבל מצבו התדרדר במהירות, מעט אחרי שהגיע הוא הועבר לטיפול נמרץ, הרופאים לא הבטיחו עתיד וורוד, להפך, הם הודו שמצבו קשה מאד וחיינו בסכנה.

שגיא משתתק לרגע, מבטו המצועף מתבהר, הוא פונה לרב שלמה, "תאר לך אותי, בחור צעיר שהחיים עוד לפניו, ופתאום נוחתת מכה איומה כזו על ראשו. אבא שלי מוטל חולה בבית החולים, הוא סובל, סכנה נשקפת לחיינו ואני לא יכול לעזור בכלום.

הסתובבתי בבית כמו ארי בסוגר, לא יכולתי לעשות כלום, חשבתי רק על אבא שלי וחוסר היכולת שלי להועיל לו, גרמו לי לתסכול וכאב, ואז, עלה בדעתי שאני דווקא כן יכול לעזור, נזכרתי שקראתי על יהודי שחלה במחלה הקשה, הוא קיבץ את בני משפחתו וחברים קרובים ונסע לקברו של רבי אלימלך מליז'נסק, שם הם עשו כולם תענית דיבור והוא נושע.

ידעתי מה אני הולך לעשות - תענית דיבור כדי שאבא שלי יבריא. ביום למחרת לא יצאתי מהבית, ישבתי בחדרי ואמרתי תהילים. אמא שלי כמעט התעלפה, אמנם יום קודם דיברתי איתה על הכוונות שלי, אבל היא לא חשבה שאני רציני, היא לא האמינה שאעשה את זה. "מה אתה עושה, שגיא?" היא נכנסה לחדרי והסתכלה עלי באלכסון, "אני לא מאמינה שאתה יושב בחדר ואומר תהילים ועושה תענית דיבור. תאמין לי שעדיף שתלך לעבודה, אבא ישמח יותר אם תלך לעבודה, לא אם תעשה תענית דיבור."

היות שהייתי בתענית דיבור לא יכולתי לענות לה, והאמת שגם לא היה לי מה להגיד, לכן רק סימנתי לה ביד שאני רוצה להמשיך. אמא הבינה שהחלטתי ועזבה אותי לנפשי, לא לפני שהיא טורחת להגיד לי שוב את דעתה בנושא. חשבתי ללכת לבית הכנסת אבל פחדתי שאנשים יפנו אלי ואני לא אוכל לעמוד בזה, ואענה להם. לכן ישבתי בחדר ובדמעות רוחות אמרתי את פרקי התהילים, לא את כל המילים הבנות, אבל גם בלי להבין הרגשתי שהמילים האלו הן סם מרפא עבורי, שהן אותי, מניחות רטייה אוהבת על הלב המואב שלי, מבטיחות שהי' יעזור. ככה ישבתי בחדר עד השקיעה כשאני לא מדבר כלל, רק אומר תהילים.

למחרת בבוקר נסענו אמא שלי ואני לבקר את אבי. כשהגענו למחלקה שפשפנו את עינינו בתימהון. אבא שלי, שבימים האחרונים בקושי יכול היה

כיצד משפחה שלימה זכתה לחיים? בכוחה של תפילה לשנות עולמות

תחילת כסלו תשפ"ב. הרב שלמה ישב באוטובוס העושה את דרכו מירושלים לנתיבות, השעה הייתה עשר וחצי בלילה, הוא חזר זה עתה משמחה שהשתתף בה, וכדרכו, הדליק את האור מעל לראשו ועד מהרה צלל לתוך לימוד הגמרא.

לראות יהודי לומד בדרך מירושלים לנתיבות, זה לא מחזה נדיר, אולם הפעם הרגיש הרב שלמה שמישהו עוקב אחריו, הוא המשיך ללמוד עוד מעט, אבל המבט שננעץ בו לא הוסה, הוא הרים את מבטו והופתע כשנתקל במבטו של אדם צעיר. הצעיר רק חיכה שהרב שלמה יביט בו, הוא חיך אליו ואמר לו, "אשריך שאתה לומד תורה".

הרב שלמה שתק לרגע, מופתע. חזותו החיצונית של האדם הצעיר לא שייכה אותו לקהל שומרי תורה ומצוות, ובכל זאת, לב של יהודי הוא כנראה לב חם, בכל מקום. "אתה רוצה ללמוד?" שאל אותו הרב שלמה, האדם הצעיר ראה בשאלה הזמנה, והוא כה רצה להשיח את לבו, הוא קם ממקומו והתיישב ליד הרב שלמה, "שלום", הוא אמר בחיוך נעים, "שמי שגיא, אני מתחזק, עדיין בתחילת הדרך אבל בוער בי רצון עז ללמוד תורה. אני לומד הרבה, למרות שלא תמיד אני מבין הכל". דיבורו של שגיא היה שוטף, ההתלהבות נוצצת בעיניו "יש לי אהבה עזה להקב"ה והלוואי שאצליח ללמוד". הוא מאחל לעצמו, הרב שלמה ישב לידו, מחריש ומתפעל.

את השתיקה שבר דווקא שגיא, "בוא", הוא אמר לרב שלמה, "אספר לך קצת עלי".

האוטובוס היה שקט, רוב הנוסעים נמנמו והוא עשה את דרכו לנתיבות, שגיא התחיל לספר בקול חרישי את סיפורו:

נולדתי למשפחה מסורתית, ההורים שלי חשבו שצריך לשמור על המצוות הבסיסיות, אבל לא מעבר לכך. לימוד התורה היה נראה בעיניהם כסוג של בזבז זמן. אני הייתי אחר מהם, מגיל צעיר מאד אהבתי את הדת, חקרתי את המצוות ורציתי לקיים אותן, מעבר לכך, הרגשתי צימאון עז ללמוד תורה. ההורים שלי לא היו מרוצים, בכל הזדמנות הם אמרו לי שאני צריך לבחור מקצוע מפרנס, לימוד התורה הוא בעדיפות אחרונה מבחינתם, כמעט כל יום שמעתי משפטים מהסוג "אדם צריך לעבוד ולפרנס את עצמו ומשפחתו". אבל המשפטים האלו חלפו ממני והלאה, שום דבר לא היה חזק יותר מהרצון הפנימי שלי, נמשכתי חזק ועמוק ללימוד תורה.

שאנחנו עומדים לאבד אותו, אבל בזכות שגיא, בזכות לימוד התורה שלו, היה לנו נס ובעלי הבריא לגמרי.

אחרי שהוא הבריא החלטתי שאני הולכת בדרכיו של שגיא. הוצאתי את המכשירים הטמאים מהבית, זרקתי את העיתונים, נקינו את הבית והאוויר שנשמנו היה טהור יותר. הרגשתי בחוש איך אני נושמת אוויר טוב ומזוכך יותר, הייתי אומרת לו בדמעות: 'שגיא, חשבתי שהרסת לנו את הבית, אבל מתברר שהצללת אותנו, הצלת את הבית שלנו, את כלנו!'

היא מסתכלת לרגע בגאווה על בנה וממשיכה, "אחרי זה נרשמנו לסמינר ערכים, ואני זכיתי להבין את כח התפילה, את הזכות שלנו בהיותנו בניס לעם הנבחר. איך חיינו את החיים עד כה בטעות ואיך החיים שלנו יכולים להיות טהורים וקדושים יותר."

מהחלון נצבעים השמים בגוונים ורודים ושקיעה הדורה מציצה מבעד לתריסים, "אני מנהלת בית ספר ברמלה", המשיכה האם, "לומדים שם בניס ובנות, בכיתות נפרדות, התחלתי להביא להם רבנים שיחזקו אותם, וגם אלינו הביתה, אנחנו אוהבים להביא לכאן תלמידי חכמים, בחורי ישיבות מתקבלים בביתנו בכבוד. אנחנו רוצים שהקירות כאן יספגו דברי תורה, שהבית שלנו יהיה בית וועד לחכמים. כל הבית שלנו השתנה בזכות שגיא."

השמש שוקעת, הרב שלמה נפעם, מתקשר לספר לנו את הסיפור של שגיא.

אנחנו חושבים על הכוח שיש לאנשים שמוכנים בכל מחיר לעלות ולהתעלות בעבודת ה', על שגיא, הבחור התמים והיקר שישב בחדרו והתפלל תפילת יחיד ותפילתו נענתה, שגיא שעשה מה שידע כדי שאביו יבריא, ובסופו של דבר, לא רק אביו ניצל ממוות לחיים, כל המשפחה ניצלה וזכתה בחיים רחניים. (מתוך הספר 102 סיפורים ששינו לאנשים את החיים של הרב צבי נקר 0504124438)

תשעה באב הוא היום אשר קרא ה' לבכי ולמספד. ואם כל הימים בהזכיר חרבן בית המקדש, כגון באמירת תקון חצות וכדומה, ראוי לעורר בכי ונהי, על אחת כמה וכמה כהיום הזה, אשר בודאי גדול צער השמים, רחל מבכה על בניה, וה' ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו, שאוג ישאג על נוהו יותר ויותר על שאר הימים. הנה כי כן, אף כי בעוונותינו, עיינו חשכו מראות ברע אשר גרמנו בעוונותינו, ואין אנחנו יכולים להצטער ולבכות ולהוריד כנחל דמעה כאשר היה ראוי ונאה לנו, וכמו שכתבנו לעיל בערך אבלות, על כל פנים, את אשר בכחנו לעשות נעשה. וידמה האיש בדעתו כאלו באזניו ישמע קול אלפי אלפים ורבי רבבות מחנות קדושים, שהמה בוכים בקול ברמה, יללה רבה וצעקה גדולה ומרה, ולבו יחיל בקרבו על אשר גרם כל כך צער לאביו ולאמו קדשא בריך הוא ושכינתה, וכל צבא המרום צדיקים וחסידיים ומלאכים ושרפים ואופנים, אולי יתעורר לבבו להתמרמר בבכי ותרדנה דמעותיו, ועל כל פנים, אם לא יוכל לבכות ולהוריד דמעה, יאמר הקינות בקול בכי, וכל הלילה והיום ישב בדד וידם בפנים עצובות, עד שכל רואיו יכירוהו שהוא מר ועצב יותר ממי שמתו מטל לפניו, ולא יסיה דעתו מן האבלות. ומתוך כך אסרו לשחק עם תינוק, ואפלו לעסוק בתורה אסרו, משום דכתיב (תהלים יט ט) פקודי ה' ישרים משמח... על אחת כמה וכמה לשאר שחוק וקלות ראש דאסרו.

(פלא יועץ)

לקום מהמיטה, שהרגיש רע כל כך, נראה היה כבן אדם חדש, הוא היה מלא מרץ, שמח שהגענו, שוחח איתנו ואפילו קם כדי לטייל איתנו.

כמה פעמים במשך הביקור צבטתי את עצמי כדי להיות בטוח שזה לא חלום, שזה אבא שלי, והוא בריא ומתפקד וחי ושמח. לא יכולתי להאמין.

הרופאים גם הם לא האמינו, הביטו בו בהשתאות ואחר כך מיהרו לעשות בדיקות נוספות. התוצאות שהגיעו הכו אותם בתדהמה. המחלה האיומה שהשתוללה בגופו, נעלמה כליל. הם אמרו שזהו מקרה שבהם הם רואים כמה הם קטנים ולא יודעים, שהוא הבריא בניגוד לכל התחזיות, שחררו אותו הביתה ועל התיק כתבו נס רפואי."

שגיא סיים את סיפורו, מותיר את הרב שלמה פעור פה ומשתאה, האוטובוס הגיע לנתיבות, הם נפרדו לא לפני שהחליפו כתובות, שניה לפני שירד הציע שגיא, "אולי תבוא אלינו לסעודה שלישית?" הרב שלמה הנהן בראשו והסכים, ביתו של שגיא היה במרחק של רבע שעה הליכה.

בשבת אחר הצהרים פסע הרב שלמה לביתו של שגיא, הדרך הייתה קצרה אמנם אך מלאת חששות. 'איך ההורים של שגיא יגיבו?' האם הם יעסו עלי? יגידו שאני מטיף לשגיא ומשכנע אותו?

אך למרות החשש המשיך הרב שלמה לצעוד, הצעיר היקר שבה את לבו, הוא רצה לפגוש אותו שוב.

כשהגיע, ראה הרב שלמה דבר ראשון את השולחן הערוך בטוב טעם, מפה צחורה וכלים יקרים. ההורים של שגיא קמו לקראתו וקיבלו אותו בכבוד. "איזה יופי שהגעת", הם אמרו לו בהתרגשות, ביקשו שישב בראש השולחן, ואמו של שגיא סיפרה:

"כשהבנתי ששגיא חוזר בתשובה, נלחצתי. אמנם תמיד הייתי דתיה קצת, שמרתי על המינומם, אבל בן שילמד תורה? אצלי בבית? זה היה חלום שחור עבורי. בהתחלה קיוויתי שזהו סוג של שיגעון חולף, אבל אז, בדאגה אמיתית, ראיתי איך הלימוד של התורה מדליק בעיניו אור, איך הוא הולך ונהיה צדיק יותר ויותר... הרגשתי שאני מאבדת אותו, ואמרת שאם הוא ימשיך ככה, אחרי החתונה אני לא רוצה להכיר אותו, הוא לא יקבל שקל מהירושה שלנו והוא לא יהיה הבן שלנו יותר."

אמו של שגיא נאנחת לרגע, מביטה בבנה, אי אפשר להחמיץ את המבט המאושר שעומד בסתירה מוחלטת לדיבורים שלה. היא לוגמת קצת מהמים, לפני שהיא ממשיכה.

"ואז, כשהרגשתי שאני הר געש שעומד לפני פיצוץ, בעלי חלה. חשבתי

אנו פונים לציבור הקוראים היקר, אנא תנו לנו כח ויכולת להמשיך החזקת הכולל, הגמ"ח והעלון 'דרכי חזקיה', אנו משתדלים שההכנסות יהיו קודש למטרות הללו ואין לנו הוצאות מזכירות, ניקין וכדו'. **תבורכו מפי עליון!**

לזיכוי הרבים: בית הוראה יחוזה דעת - מענה הלכתי 24 שעות, *6730		לע"נ נעימה בת ככב	
לרפואה שלימה: התינוק עדי בת מעין, מיכל בת שמחה, אירן נחמה בת ציונה ודבורה בת אסתר, דין מיחה בת מרסל מיישה, משה בן רוח, אלעזר בן משה, שולמית בת שושנה, יעקב בן מיכל, תמר בת שרה, אילה בת מרים, יעל בת דבורה, יחזקאל בן ג'ולג'ון, רות בת בתיה, רחל חיה בת גאולה, שלום בן צפורה, אברהם בן דולת, אהרן בן מרים, אברהם ברוך בן אסתר		לע"נ ככב בת גוהר	
נא להתפלל להצלחה בכל העניינים ולפרנסה טובה ליהונתן בן חנה		העלון לע"נ: עזרא בן מזל, אברהם בן רחל, דבורה בת אסתר, אירן בת בלור	
לעילוי נשמת: משה בן מהין, זוהרה בת שמחה, עפרה בת יהודית, נפתלי בן רחל, רחמים בן חנוס בשי, יהודה בן יוקטוריה, זבולון זאב בן שפרה, רחמנת בת גוהר, ברוך בן אסתר, מרים בת רחל, רפאל פנחס בן שמחה, מרדכי בן רבקה, שבתיא יישכר בן דב, דבורה בת צבי, רחל בת זולית, רותם בן סליה, ככב בת גוהר, נעימה בת ככב, חנה בת נושא, מרים בת יוכבד, צפורה בת אסתר, ככב בת גוהר, אורלי אורה בת נתן		שדכנית (לבחורים מגיל 30+): א-ה: 21:00 - 22:30 טל: 03-6766049 שידוכי "חסידי שרה" בימים ג', ד' ה' בשעה: 21:00-22:00 058-3297225 שידוכים לשם שמים למגזר החרדי לנשים: 053-4163681 053-4110655 ניתן לפרסם ספרים בתוכנית אוצר החכמה ועוד c5959@okmail.co.il	
מי שיכול ללמוד או להתפלל לע"נ מיכאל בן שרה שהיה אדם יר"ש ולא השאיר דבר אחריו		נא לבקש רחמים על יעקב בן מיכל לרפ"ש!	
אנא התפללו על זוגות שלא זכו להפקד בזרע של קיימא!		נא לבקש רחמים על ליליאן בת פאני לרפ"ש!	
יחזקאל בן מהין ורעייתו, כרמית בת שרה, מנשה בן טובה ורעייתו, הרצל בן נתן ורעייתו, ששון בן רעיה, יצחק בן תמר ורעייתו, דוד בן חנה ושושנה בת אסתר, וירון מנשה בן פנינה ורעייתו, ענבל ג'מילה בת מרגלית לבנים זכרים, דניאל בן מהין ורעייתו, יוסף חיים בן שרה ורעייתו, יעקב אליהו בן רחל חיה ורעייתו		נא להתפלל על הרב ישראל בן אסתר לרפ"ש!	
נא להתפלל לרפואת דוד בן פרלה נא להתפלל לרפואת פנחס בן שמחה		נא להתפלל על רפאל שלמה בן מאיר לרפ"ש!	
העלון להצלחה בכל העניינים, לפרנסה ברווח ולזווג הגון ליוסף בן שולה		נא להתפלל לרפואת אשת האברך רחל בת מסעודה שזוקה לרחמי שמים מרובים להצלחת: שמואל בן דונה, מרגלית בת ג'מילה	
		נא להתפלל לזווג הגון: איתמר בן יהודית, חיים בן זוהרה, משה נחמן בן אורנית, תמר בת יהודית, יוסף עובדיה בן משה, שרה בת לאה, משה בן רשל, יוחאי בן רשל, לאה בת רחל, רבקה בת רחל, בתיה בת רחל, סיוון בת רחל, מרים חדווה בת רחל חיה, נחמה בת שבע בת רחל חיה	